

Barcelona, 28 d'abril de 2009

ANY II. núm.

30

Lleida acull la presentació de l'estudi sobre la tasca social dels religiosos

LA PAERIA

Ajuntament de Lleida

Generalitat de Catalunya

L'alcalde de Lleida, l'IIm. Sr. Àngel Ros Domingo,
i el vicepresident del Govern de la Generalitat de Catalunya,
l'Hble. Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira,

es complauen a convidar-vos a la presentació de l'Estudi sobre la tasca social dels religiosos i religioses catòlics de Catalunya, que tindrà lloc el dia 5 de maig, a les 19 hores, al Saló de Plens de l'Ajuntament de Lleida.

Lleida, maig de 2009

Es prega confirmació al telèfon 973 700 308

L'ordre de parlaments serà el següent:

- **II-Im. Sr. Àngel Ros**, alcalde de Lleida
- **Sra. Montserrat Coll**, directora general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya
- **G. Lluís Serra**, secretari general de la Unió de Religiosos de Catalunya
- **Gna. Cristina Martínez**, presidenta de la Unió de Religiosos de Catalunya
- **Hble. Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira**, vicepresident del Govern de Catalunya

Aquest acte esdevé una bona oportunitat de trobada de les religioses i religiosos de Lleida i rodalies per conèixer l'estudi sobre la tasca social que porten a cap els membres de la vida religiosa. En aquest cas, la presentació de les dades serà també territorialitzada, tot fent esment a les comarques lleidatanes.

Pastoral Obrera: Manifest de l'1 de maig

Pastoral Obrera, a la qual pertanyen el grup de religioses i religiosos en barris, ha publicat el seu Manifest de l'1 de maig, que adjuntem tot seguit.

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82
Secretari general: sec.urc@confer.es / Secretaria: urc.info@gmail.com / Informatiu: horeb.urc@gmail.com
<http://urc.confer.es>

LA CRISI ÉS UN FET

En els darrers mesos estem vivint un allau de fets que mostren com la crisi econòmica està endurant la situació de moltes famílies treballadores (com ja denunciàvem al document *Davant la crisi: Esperança, Solidaritat i Acció comunitària*, el novembre passat). Han augmentat:

- L'atur (amb dades de març del 2009: 498.352 a Catalunya i 3.605.402 a tot l'Estat).
- Els Expedients de Regulació d'Ocupació (ERO), temporals i definitius.
- Les dificultats de pagament de les petites i mitjanes empreses i dels treballadors autònoms.
- La incertesa i l'angoixa davant el futur immediat de moltes famílies.
- El nombre de famílies sense rebre cap prestació econòmica.
- Les dificultats dels treballadors immigrants per renovar les targetes de treball i residència.
- La precarietat laboral i, en conseqüència, el risc d'accidents.
- Les ajudes dels governs a entitats financeres i grans indústries.

UNA CRISI ECONÒMICA i política

La crisi econòmica, provocada per l'especulació financera, està produint una veritable crisi social i no pot amagar que també hi ha una crisi profunda de l'actual model productiu, que és insostenible: no pot centrar-se únicament en increments sostinguts del consum. Tampoc es pot oblidar la crisi política i democràtica que s'està posant en evidència: les decisions de les grans entitats financeres i econòmiques són transnacionals, davant de les quals els Estats i els organismes internacionals no poden o no volen fer gran cosa. La desregularització, en nom de la sagrada llibertat del déu-mercat, ha estat de conseqüències devastadores perquè ha suposat una absoluta falta de control en l'economia financera.

UNA CRISI ÈTICA

Entenem, a més, que hi ha també una veritable crisi ètica. Són molts els analistes que afirmen que una de les causes principals de la situació ha estat la immoralitat dels

individus i una economia financera que ha prescindit de valors ètics i ha tingut com a prioritat una cobdícia sense límits per obtenir el màxim benefici.

Ahora, hem de reconèixer que molts treballadors i treballadores també hem interioritzat i assumit el model guanyar-gastar-gaudir a qualsevol preu, el model que contínuament se'ns proposa i se'ns idealitza, reduint la vida humana a aquestes dimensions, que manifesta una veritable crisi antropològica.

En aquesta lectura dels fets, les paraules i la vida de Jesús de Natzaret segueixen sent avui un model per actuar i prendre partit. Per una banda, ens ressona amb força aquesta paràbola, autèntica fotografia de l'opulència cega i la pobresa injusta, que ens impulsa a la denúncia: *Hi havia un home ric que portava vestits de porpra i de lli i celebrava cada dia festes esplèndides. Un pobre que es deia Llätzer s'estava ajagut vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant de satisfer la fam amb les engrunes que queien de la taula del ric; fins i tot venien els gossos a llepar-li les nafres* (Lc 16,19-21).

Ahora, com l'altra cara d'una mateixa moneda, sentim la crida a canviar aquells aspectes incoherents de la nostra vida que ens fan còmplices del sistema i ens allunyen de qui pateix: *No us emmotlleu al món present; deixeu-vos transformar i renoveu el vostre interior. Viviu d'acord els uns amb els altres. No aspireu a grandeses, sinó poseu-vos al nivell dels humils.* (Rm 12, 2.16)

CRÍTICS DAVANT LA CRISI

Davant d'aquest panorama creiem, per tant, que cal:

- Una moderació salarial dels càrrecs directius i dels polítics i no només dels treballadors.
- Demanar més eficàcia i més coordinació a les administracions,

Manifest 1 PRIMER DE MAIG 2009

amb més mitjans i recursos a les polítiques socials.

- Treballar perquè hagi una bona coordinació entre tots els sindicats.
- Tornar a posar a debat la necessitat del salari social i de potenciar l'ajut a un veritable desenvolupament.
- Donar prioritat a l'economia real per sobre de la especulativa i resituar l'economia financera al servei de la real.
- Recuperar els fonaments ètics de l'economia, com la responsabilitat social, perquè estigui al servei del bé comú.
- Buscar nous models productius sostenibles i universalitzables.
- Eliminar els paradisos fiscals, veritables forats negres del sistema.
- Treballar per una refundació democràtica dels organismes internacionals on tots els països, i no sols els poderosos, puguin decidir les regles de joc que afecten a tots.
- Regenerar la política entesa com a servei al bé comú, el subjecte de la qual siguin totes les persones sense cap distinció.
- Potenciar les xarxes socials perquè la democràcia sigui democràcia.

Cal, en definitiva, una educació integral que tingui en compte tots aquests aspectes, valori l'honradesa, l'austeritat i l'esforç, i ens faci a tots i totes corresponsables. Una educació que sigui una oportunitat de veritable creixement humà.

MOVIMENTS OBRERS CRISTIANS DE CATALUNYA I BALEARS: (ACO, GOAC, JOC, MIJAC), CAPELLANS OBRERS, RELIGIOSES/OS EN BARRIS I DELEGACIONS DE PASTORAL OBRERA DE LES DIÒCESIS DE CATALUNYA

LA CRISIS ES UN HECHO

En los últimos meses estamos viviendo un alud de hechos que muestran cómo la crisis económica está endureciendo la situación de muchas familias trabajadoras (como ya denunciábamos en el documento *Ante la crisis: Esperanza, Solidaridad y Acción comunitaria, en noviembre pasado*). Han aumentado:

- El paro (con datos de marzo del 2009: 498.352 en Catalunya y 3.605.402 en todo el Estado).
- Los Expedientes de Regulación de Empleo (ERE), temporales y definitivos.
- Las dificultades de pago de las pequeñas y medianas empresas y de los trabajadores autónomos.
- La incertidumbre y la angustia ante el futuro inmediato de muchas familias.
- El número de familias sin recibir ninguna prestación económica.
- Las dificultades de los trabajadores inmigrantes para renovar las tarjetas de trabajo y residencia.
- La precariedad laboral y, en consecuencia, el riesgo de accidentes.
- Las ayudas de los gobiernos a entidades financieras y grandes industrias.

UNA CRISIS ECONÓMICA Y POLÍTICA

La crisis económica, provocada por la especulación financiera, está produciendo una verdadera crisis social y no puede esconder que también hay una crisis profunda del actual modelo productivo, que es insostenible: no puede centrarse únicamente en incrementos sostenidos del consumo. Tampoco se puede olvidar la crisis política y democrática que se está poniendo en evidencia: las decisiones de las grandes entidades financieras y económicas son transnacionales. Ante ellas los Estados y los organismos internacionales no pueden o no quieren hacer gran cosa. La desregularización, en nombre de la sagrada libertad del dios-mercado, ha sido de consecuencias devastadoras porque ha supuesto una absoluta falta de control en la economía financiera.

UNA CRISIS ÉTICA

Entendemos, además, que hay también una verdadera crisis ética. Son muchos los analistas que afirman que una de las causas principales de la situación ha sido

la inmoralidad de los individuos y una economía financiera que ha prescindido de valores éticos y ha tenido como prioridad una codicia sin límites para obtener el máximo beneficio.

A la vez, debemos reconocer que muchos trabajadores y trabajadoras también hemos interiorizado y asumido el modelo ganar-gastar-disfrutar a cualquier precio, el modelo que continuamente se nos propone y se nos idealiza, reduciendo la vida humana a estas dimensiones, lo que manifiesta una verdadera crisis antropológica.

En esta lectura de los hechos, las palabras y la vida de Jesús de Nazaret siguen siendo hoy un modelo para actuar y tomar partido. De una parte, nos resuena con fuerza esta parábola, auténtica fotografía de la opulencia ciega y la pobreza injusta, que nos impulsa a la denuncia: *Había un hombre rico que llevaba vestidos de púrpura y de lino y celebraba cada día fiestas espléndidas. Un pobre que se llamaba Lázaro estaba sentado al borde de su portal con todo el cuerpo llagado, esperando satisfacer el hambre con las migajas que caían de la mesa del rico; incluso venían los perros a lamerle las llagas (Lc 16,19-21).*

A la vez, como la otra cara de la misma moneda, sentimos la llamada a cambiar aquellos aspectos incoherentes de nuestra vida que nos hacen cómplices del sistema y nos alejan de quien sufre: *No os amoldéis al mundo presente; deaos transformar y renovad vuestro interior. Vivid de acuerdo los unos con los otros. No aspiréis a grandezas, sino poneos al nivel de los humildes. (Rm 12, 2.16)*

CRÍTICOS ANTE LA CRISIS

Ante este panorama creemos, por lo tanto, que hace falta:

- Una moderación salarial de los cargos directivos y de los políticos y no sólo de los trabajadores.
- Pedir más eficacia y más coordinación

Manifiesto

1
PRIMERO
DE MAYO
2009

a las administraciones, con más medios y recursos a las políticas sociales.

- Trabajar para que haya una buena coordinación entre todos los sindicatos.
- Volver a poner a debate la necesidad del salario social y de potenciar la ayuda a un verdadero desarrollo.
- Dar prioridad a la economía real por encima de la especulativa y resituar la economía financiera al servicio de la real.
- Recuperar los fundamentos éticos de la economía, como la responsabilidad social, para que esté al servicio del bien común.
- Buscar nuevos modelos productivos sostenibles y universalizables.
- Eliminar los paraísos fiscales, verdaderos agujeros negros del sistema.
- Trabajar por una refundación democrática de los organismos internacionales donde todos los países, y no sólo los poderosos, puedan decidir las reglas de juego que afectan a todos.
- Regenerar la política entendida como servicio al bien común, cuyo sujeto sean todas las personas sin ninguna distinción.
- Potenciar las redes sociales para que la democracia sea democracia.

Hace falta, en definitiva, una educación integral que tenga en cuenta todos estos aspectos, valore la honradez, la austeridad y el esfuerzo y nos haga a todos y todas corresponsables. Una educación que sea una oportunidad de verdadero crecimiento humano.

MOVIMIENTOS OBREROS CRISTIANOS DE CATALUNYA Y BALEARES: (ACO, GOAC, JOC, MIJAC), SACERDOTES OBREROS, RELIGIOSAS/OS EN BARRIOS Y DELEGACIONES DE PASTORAL OBRERA DE LAS DIÓCESIS DE CATALUNYA.